

Inleiding

Samenwonen is in de maatschappij volkomen geaccepteerd.

De maatschappij vindt het vreemd dat twee mensen zomaar trouwen zonder eerst samengewoond te hebben.

Ook christenen wonen steeds meer samen en ook in onze gemeente krijgen we meer en meer te maken met samenwonenden.

Om duidelijk te zijn naar onze jongeren (en ouderen) heeft de kerkenraad behoefte gevoeld om beleid over huwelijk en samenwonen te formuleren.

Wat zegt de Bijbel over het huwelijk

In de Bijbel wordt op meerdere plaatsen over het huwelijk gesproken.

Het huwelijk is een instelling van God; het wordt in verband gezien met de scheppingsordering (Gen.1:27, Matt.19:4-5).

De Bijbel zegt veel over het huwelijk.

Paulus vergelijkt het huwelijk met de relatie tussen Christus en Zijn gemeente (Efeziërs 5:22-33).

Een verbod op samenwonen van niet-gehuwden wordt nergens heel concreet gegeven (Matt.1:18 komt het dichtst bij een verbod tot ongehuwd samenwonen); toch is er, zonder al die gedeelten te noemen, een heel duidelijke Bijbelse lijn te ontdekken en zijn er duidelijke leefregels:

Als er tussen niet-gehuwden sprake is (geweest) van seksuele omgang dan houdt dit feitelijk in dat men elkaar tot man en vrouw heeft genomen.

Seksuele omgang mag alleen binnen de band van het huwelijk.

Een huwelijk is in de eerste plaats een liefdesverbond tussen een man en een vrouw. Aan een verbond zijn rechten en plichten verbonden.

In een verbond bind je jezelf vast om de ander maximale zekerheid te geven.

In de Bijbel lezen we o.a. van het verbond van God met Israël.

Hij bond zich vast aan Zijn belofte, en Zijn volk Israël kon hem daaraan houden!

Vanuit Bijbelsoogpunt is het samengaan van man en vrouw geen zaak van twee individuen die dat met elkaar uitmaken; een verbond is publiekelijk, voor iedereen zichtbaar.

Als je trouwt zijn de overheid, familie, vrienden en de gemeente daar sterk bij betrokken. Net als bij het doen van openbare geloofsbelijdenis belooft men elkaar trouw, te midden van alle getuigen (de gemeente).

Daarbij vraag je een zegen over je huwelijk, niet met z'n tweeën, maar samen met de gemeente!

Wat is het standpunt van de kerkenraad

Als je gaat samenwonen dan vinden we dat uit christelijke overtuiging verkeerd. De kerkenraad vindt het nodig dat daar thuis bij de opvoeding van jonge kinderen al aandacht voor moet zijn.

Daarnaast zal er op catechisaties (16+), verenigingsbijeenkomsten en huisbezoeken aandacht aan worden gegeven.

Als zodanig hoort dit geregeld te zijn in het jongerenbeleidsplan en catechisatiebeleidsplan.

De kerkenraad wil materiaal beschikbaar stellen voor gebruik thuis, op clubs en op catechisatie.

Iedereen heeft een eigen verantwoordelijkheid:

De samenwonenden om hun leven ook hierin door de Bijbel te laten leiden.

De gemeente en kerkenraad om met de samenwonenden in gesprek te raken en te blijven.

De kerkenraad vindt het onjuist dat mensen die samenwonen deel nemen aan het Heilig Avondmaal, maar zal niemand de toegang tot het Avondmaal ontzeggen.

Bijbelgedeelten

Genesis 2:24: "Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn."

Exodus 22:16,17 en Deuteronomium 22:28: wanneer een man gemeenschap heeft met een vrouw betekent dat zij met elkaar moeten trouwen.

Ruth 4 In vers 10 lezen we dat Boaz eerst met Ruth trouwt, te midden van de getuigen, en daarna in vers 13 lezen we: "Hij heeft gemeenschap met haar".

Maleachi 2:14: de Here is getuige geweest tussen u en de vrouw uwer jeugd.... terwijl zij toch uw gezellin en uw wettige vrouw is.

Matteus 1:18 wordt gezien als de Bijbeltekst over het verbod tot samenwonen.

In I Korinthiërs 7: 1-8 lezen we: om ontucht te vermijden, moet iedere man zijn eigen vrouw en iedere vrouw haar eigen man hebben. Vooral ook: eerst trouwen, en dan pas met elkaar naar bed.

Efeziërs 5:22-33; het huwelijksleven in vergelijking met de relatie van Christus en Zijn gemeente (zie dan ook Jeremia 2:2, Matt.9:15, Joh.3:29, 2 Kor.11:2-3, Openb.19:7-9, Openb.21:2).